



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput LII. Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis  
verberibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)



Et dices: *Non sunt condignæ possessiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.*

## CAPUT LII.

*Quod homo non reputet se consolatione dignum, sed magis verberibus.*

I. **D**omine, non sum dignus consolatione tua, nec aliqua spiritali visitatione: & ideo juste mecum agis, quando me inopem & desolatum relinquis.

Si enim ad instar maris lacrymas fundere possem, adhuc consolatione tua dignus non essem.

Unde nihil dignus sum, quam flagellari & puniri: quia graviter & sæpe te offendi, & in multis valde deliqui.

Ergo vera pensata ratione, nec minima sum dignus consolatione.

Sed tu clemens & misericors Deus, qui non vis perire opera tua ad ostendendum divitias bonitatis tuæ in vasa misericordiæ, etiam præ-

ter om-  
ris co-  
manu-

Tua  
sicut h-

2.  
confer-

latione

Ego  
sed fe-

emen-

Ve-

Si  
me,

Qu-  
nisi in-

In  
dignu-

temp-

voto-

agre-

pro-

ut fa-

rear



ter omne proprium meritum dignaris consolari servum tuum supra humanum modum.

Tuæ enim consolationes non sunt sicut humanæ confabulationes.

2. Quid egi, Domine, ut mihi conferres aliquam cœlestem consolationem.

Ego nihil boni me egisse recolo, sed semper ad vitia pronum, & ad emendationem pigrum fuisse.

Verum est & negare non possum.

Si aliter dicerem, tu stares contra me, & non esset, qui defenderet.

Quid merui pro peccatis meis, nisi infernum, & ignem æternum?

In veritate confiteor, quoniam dignus sum omni ludibrio & contemptu, nec decet me inter tuos devotos commemorari. Et licet hoc ægre audiam; tamen adversum me pro veritate peccata mea arguam, ut facilius misericordiam tuam merear impetrare.

Q 5

3. Quid



3. Quid dicam reus, & omni confusione plenus?

Non habeo os loquendi, nisi hoc tantum verbum: Peccavi, Domine peccavi: miserere mei, ignosce mihi.

*Sine me paululum, ut plangam dolorem meum, antequam vadam ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine.*

Quid tam maxime a reo & misero peccatore requiris, nisi ut contratur, & humiliet se pro delictis suis?

In vera contritione, & cordis humiliatione, nascitur spes veniæ, reconciliatur perturbata conscientia, reparatur gratia perdita, tuetur homo a futura ira; & occurrunt sibi mutuo in osculo sancto Deus, & poenitens anima.

4. Humilis peccatorum contritio acceptabile tibi est, Domine, sacrificium; longe suavius odorans in conspectu tuo, quam thuris incensum.

Hæc



Hæc est gratum etiam unguentum, quod sacris pedibus tuis infundi voluisti, quia cor contritum & humiliatum nunquam despexisti.

Ibi est locus refugii a facie inimici. Ibi emendatur & abluitur, quidquid aliunde contractum est, & inquinatum.

### CAPUT LIII.

*Quod gratia Dei non miscetur terrenæ sapientibus.*

I. Fili, pretiosa est gratia mea, non patitur se misceri extraneis rebus, nec consolationibus terrenis.

Abjicere ergo oportet omnia impedimenta gratiæ, si optas ejus infusionem suscipere.

Pete secretum tibi, ama solus habitare tecum, nullius require confabulationem: sed magis ad Deum devotam effunde precem, ut compunctam teneas mentem, & puram conscientiam.

Totum mundum nihil æstima:  
Dei